

το εκ πέρωτο самогласно се срѣча, а дрѣго то ек
 втѣро то, н. п. *ἄ-κυρα, συ-χωρῶ*. ако ли са трѣ,
 най пѣρωто ѳтз нѣхз ек пѣρωто самогласно, а
 посаѣдни те двѣ те ек посаѣдно то, н. п. *παυ-κρά-
 тιος, ἀλεκ-τρούων*. тако ѣ оуѣсѣгѣвлѣнни те *σάβ-βα-
 τον, ἄγ-υελος, ἱπ-πος, σάκ-κος, ἀλ-λά, γραμ-μα, μάν-
 να, ἐπιρ-ρημα, γλωσ-σα, τὰτ-τω*, ѣ проч.

„Їѣще трѣсѣва да знѣеме заѣдѣ дѣф.ѳ.онги те
 (двоегласни те) не раздѣлѣватсе нито ек срицѣнѣ
 то, нито ек раздѣлѣнѣе то на-нѣком рѣчь, заѣто
 всѣком рѣчь какѣѣ то се срѣча, така се ѣ дѣли на
 слѣгове, ѣли ѣ ѣнакз, всѣком рѣчь какѣѣ то се дѣ-
 ли на слѣгове, така се ѣ срѣча, н. п. *αἶ-νος, ἀν-λὸς,
 εἶ-δος, ἔν-δω, οἶ-κος, ἔ-τος, πι-ζέυ-ω, κο-λα-κέυ-ω*.
 ѣ проч.

„Ї когѣ то самогласни те ѳтз който се состо-
 ѣтз дѣф.ѳ.онги те прѣватз сѣми слѣгове, тогѣва се
 раздѣлѣватз со знѣменѣе то раздѣлѣнѣа (") коѣ то
 се тѣра надз втѣро то самогласно, н. п. *ἀ-ἶ-διος,
 ἄ-ὑλος, χο-ικός*.

„Сложѣнни те рѣчи се раздѣлѣватз какѣѣ то
 са сѣвраны, н. п. *συν-ει-δοχή, παρά-κλητος, φιλό-
 ξενος, περι-λυπος, ἐξ-ομολόγησις, εἰς-ακέω, προ-βλέ-πω,
 προσ-καλῶ, συν-έρχομαι*.

„Когѣ то двѣ раздѣлѣнни, ѣли сложѣнни ѣднѣ
 ек дрѣга, рѣчи, ѳтѣрѣлатз по ѣднѣ самогласно
 писма, тогѣва ѣновѣ согласно ѣто се нахѣжда
 прѣдз саѣдѣѣѣ знѣменѣе (') коѣ то се ѣменѣва